

Jonah Chapter 1

- א** ויהי דבר-ה' אל-יונה בן-אמתי לאמר
- ב** **קום** לך אל-נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי-עלתה רעתם לפני
- ג** **ויקם** יונה לברח **תרשישה** **מלפני** ה' **וירד** יפו וימצא אניה באה **תרשיש** ויתן שכרה **וירד** בה לבוא עמהם **תרשישה** מלפני ה'
- ד** וה' הטיל רוח-גדולה אל-הים ויהי סער-גדול בים והאניה חשבה להשבר
- ה** וייראו המלחים ויזעקו איש אל-אלוקיו ויטלו את-הכלים אשר באניה אל-הים להקל מעליהם ויונה **ירד** אל-ירכתי הספינה וישכב **וירדם**
- ו** ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה-לך נרדם **קום קרא** אל-אלוהיך אולי יתעשת הא-לוהים לנו ולא נאבד
- ז** ויאמרו איש אל-רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על-יונה
- ח** ויאמרו אליו הגידה-נא לנו באשר למי-הרעה הזאת לנו מה-מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי-מזה עם אתה
- ט** ויאמר אליהם עברי אנכי ואת-ה' אלהי השמים אני ירא אשר-עשה את-הים ואת-היבשה
- י** וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה-זאת עשית כי-ידעו האנשים כי-מלפני ה' הוא ברח כי הגיד להם
- יא** ויאמרו אליו מה-נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער
- 1** Now the word of the Lord came to Yona the son of Amittay, saying,
- 2** **Arise**, go to Nineve, that great city, and cry against it; for their wickedness is come up before me.
- 3** And Yona **rose up** to flee to **Tarshish** **from the presence** of the Lord, and **went down** to Yafo; and he found a ship going to **Tarshish**: so he paid the fare of it, and **went down** into it, to go with them to **Tarshish** from the presence of the Lord.
- 4** But the Lord hurled a great wind upon the sea, and there was a mighty tempest in the sea, so that the ship seemed likely to be wrecked.
- 5** Then the mariners were afraid, and cried every man to his god, and threw out the articles that were in the ship into the sea, to lighten it for them. But Yona **went down** into the recesses of the ship; and he **lay down**, and was fast asleep.
- 6** So the shipmaster came to him, and said to him, What meanest thou, O sleeper? **arise, call** upon thy God, perhaps God will think upon us, that we perish not.
- 7** And they said everyone to his fellow, Come, and let us cast lots, that we may know for whose cause this evil is upon us. So they cast lots, and the lot fell upon Yona.
- 8** Then they said to him, Tell us, we pray thee, for whose cause this evil is upon us; what is thy occupation? and where dost thou come from? what is thy country? and of what people art thou?
- 9** And he said to them, I am a Hebrew; and I fear the Lord, the God of heaven, who made the sea and the dry land.
- 10** Then the men were exceedingly afraid, and they said to him, Why hast thou done this? For the men knew that he had fled from the presence of the Lord, because he had told them.
- 11** Then they said to him, What shall we do to thee, that the sea may be calm for us? for the sea grew more and more tempestuous.

- יב** ויאמר אליהם שאוני והטילני אל־הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם
- 12** And he said to them, Take me up, and cast me into the sea; so shall the sea be calm for you: for I know that for my sake this great tempest is upon you.
- יג** ויחזרו האנשים להשיב אל־היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם
- 13** Nevertheless the men rowed hard to bring the ship back to land; but they could not: for the sea grew more and more tempestuous against them.
- יד** ויקראו אל־ה' ויאמרו אנה ה' אל־נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל־תתן עלינו דם נקיא כי־אתה ה' כאשר חפצת עשית
- 14** So they cried to the Lord, and said, We beseech Thee, O Lord, we beseech thee, let us not perish for this man's life, and lay not upon us innocent blood: for thou, O Lord, hast done as it pleased Thee.
- טו** וישאו את־יונה ויטלוהו אל־הים ויעמד הים מזעפו
- 15** So they took up Yona, and cast him into the sea: and the sea ceased from its raging.
- טז** וייראו האנשים יראה גדולה את־ה' ויזבחו־זבח לה' וידרו נדרים.
- 16** Then the men feared the Lord exceedingly, and offered a sacrifice to the Lord, and made vows.

1. ישעיהו ב', יב-טז:

כי יום לה' צבקות על כל־גאה וְרָם וְעַל כָּל־נִשְׂא וְשָׁפַל... וְעַל כָּל־אֲנִיּוֹת תְּרָשִׁישׁ וְעַל כָּל־שִׁכִּיּוֹת הַחֲמָדָה:

For Hashem of Hosts has ready a day Against all that is proud and arrogant, Against all that is lofty —so that it is brought low: **Against all the ships of Tarshish** and all the gallant barks.

2. תהילים מח, ה-ח:

כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים בֹּעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ כִּן תִּמְהוּ נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ: רָעְדָה אֲחֻזָּתָם שָׁם חִיל בְּיִלְדָה: בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֶּר אֲנִיּוֹת תְּרָשִׁישׁ:

See, the kings joined forces; they advanced together. At the mere sight of it they were stunned, they were terrified, they panicked; they were seized there with a trembling, like a woman in the throes of labor, **as the Tarshish fleet was wrecked in an easterly gale.**

3. יונה, ד', ב':

ויתפלל אל־ה' ויאמר אנה ה' הלוא־זה דברי עד־היותי על־אדמתי על־כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה **אליחנן ורחום ארך אפים ורביחסד ונחם עליהרעה.**

He prayed to Hashem, saying, "Hashem! Isn't this just what I said when I was still in my own country? That is why I fled beforehand to Tarshish. For I know that You are a compassionate and gracious G-d, slow to anger, abounding in kindness, renouncing punishment.

4. שמות ל"ד, ו':

ויעבר ה' על־פניו ויקרא ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורביחסד **ואמת.**

Hashem passed before him and proclaimed: "Hashem! Hashem! a G-d compassionate and gracious, slow to anger, abounding in kindness and **Truth**."

5. **דברים פרק כז פסוקים יא-יג :**

ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר. אלה יעמדו לברך את העם על הר גריזים בעברכם את הירדן, שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין. ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל, ראובן גד ואשר וזבולון דן ונפתלי.

Thereupon Moses charged the people, saying: After you have crossed the Jordan, the following shall stand on Mount Gerizim when the blessing for the people is spoken: Simeon, Levi, Judah, Issachar, Joseph, and Benjamin. And for the curse, the following shall stand on Mount Ebal: Reuben, Gad, Asher, Zebulun, Dan, and Naphtali.

